

‘Hoog tijd dat ouderen meebetalen voor thuisverpleging’

Woonzorgcentra en hun betaalbaarheid krijgen veel aandacht, maar de zorg van morgen zal grotendeels thuis plaatsvinden. Al staat die sector financieel onder druk.

De grootste groep ouderen woont niet in een woonzorgcentrum, maar gewoon thuis. Die groeiende groep zal om in haar vertrouwde omgeving te kunnen blijven meer en meer hulp en zorg nodig hebben, van mantelzorgers, vrijwilligers en thuiszorgdiensten.

Onder die laatste vallen de gezinszorg en de thuisverpleging - zoals het [Wit-Gele Kruis](#), i-mens of zelfstandige verpleegkundigen - die een of twee keer per dag langskomen. Ze voeren taken uit die variëren van een intiem toilet of inspuitingen geven tot het verzorgen van wonden en het aantrekken van steunkousen.

Door de enorme vergrijzing van onze samenleving zal die sector boomen. Maar hoe haalbaar en betaalbaar is het dat verschillende organisaties de klok rond zorg aan huis bieden?

‘Met de pijlsnelle vergrijzing staan we onvermijdelijk voor een oefening in efficiëntie’, zegt Karin Van Mossevelde, de CEO van i-mens. Dat kan via meer samenwerking, met regionale hubs voor zorg waar ouderen via een dienstencentrum een beroep kunnen doen op een zorgteam.

Ook is er een financiële uitdaging. De gezinszorg is een Vlaamse bevoegdheid. Je betaalt er als cliënt per uur voor. De thuisverpleging is dan weer een federale bevoegdheid. Die is vaak gratis door de derdebetalersregeling. In de praktijk leidt dat tot scheeftrekkingen. Laat je je steunkousen aandoen door een zorgkundige uit de gezinszorg, dan betaal je mee. Vraag je dat aan een verpleger, dan is het gratis.

Steeds meer stemmen gaan op van dat systeem af te stappen. ‘Als niets verandert, wordt thuiszorg onbetaalbaar voor de overheid’, zegt Van Mossevelde. ‘Het wordt tijd dat de overheid remgeld oplegt voor de thuisverpleging. Dat betekent dan dat de oudere meer betaalt, maar we moeten er via de zorgverzekering over waken dat de zorg betaalbaar blijft.’

Ook het [Wit-Gele Kruis](#) - de grootste speler in de sector - zit op die lijn. ‘Mensen hebben het gevoel dat thuisverpleegkunde gratis is, maar dat is ze natuurlijk niet’, zegt woordvoester Marie Landsheere. Voor het [Wit-Gele Kruis](#) moet de financiering van de sector volledig herbekeken worden. Een oudere een eigen bijdrage laten betalen, naar analogie met het remgeld bij de huisarts, kan een oplossing zijn. ‘Er moet iets gebeuren, anders moeten wij vroeg of laat extra kosten verhalen op de patiënt’, zegt Landsheere

Bea Cantillon, professor sociaal beleid (UAntwerpen), is niet tegen remgeld voor thuisverpleegkundigen, maar waarschuwt ook voor ongewenste gevolgen. ‘Als je dat overhaast

invoert en geen oog hebt voor sociale correcties, maak je een laagdrempelig systeem kapot. Je raakt aan een voor velen toegankelijk systeem, waardoor je op termijn toch nog een toestroom naar het rusthuis krijgt, omdat het thuis niet meer alleen lukt. En dan zijn we terug bij af.' SL